

Lieta C-241/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 18. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 24. februāris

Prasītājs:

P. sp. z o.o.

Atbildētājs:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

LĒMUMS

2023. gada 24. februārī

Naczelny Sąd Administracyjny [Augstākā administratīvā tiesa] [..]

[..] [*omissis*: tiesas sastāvs],

2023. gada 24. februārī

Izba Finansowa [Finanšu palātas] tiesas sēdē izskatot

P. sp. z o.o. ar juridisko adresi V. kasācijas sūdzību par

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie [Vojevodistes administratīvās tiesas Varšavā] spriedumu,

kas pasludināts **2018. gada 29. maijā** [..]

lietā, kas ierosināta pēc *P. sp. z o.o.* ar juridisko adresi W. sūdzības

par *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie* [Nodokļu administrācijas iestādes direktora Varšavā] lēmumu,

kas pieņemts 2017. gada 30. jūnijā [..]

par pievienotās vērtības nodokli attiecībā uz 2014. gada ceturto ceturksni un 2015. gada pirmo ceturksni,

nolēma:

1. Pamatojoties uz [LESD] 267. pantu [..], uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu: “Vai par Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006 L 347/1, ar grozījumiem) 73. pantā minēto atlīdzību, kuru piegādātājs ir saņēmis vai saņems par preču piegādi, ir uzskatāma iegādāto akciju nominālvērtība vai emisijas vērtība, ja puses ir vienojušās, ka atlīdzība būs akciju emisijas vērtība?”

[..] [*omissis*: tiesvedības apturēšana]

PAMATOJUMS

I. Atbilstošās tiesību normas.

Savienības tiesības.

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 2006, Nr. 347/1, ar grozījumiem; turpmāk tekstā – “Direktīva 2006/112”) normas:

73. pants

Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, uz ko neattiecas 74. līdz 77. pants, summa, kurai uzliek nodokli, ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenām.

Valsts tiesības.

2004. gada 11. marta *ustawa o podatku od towarów i usług* [Likuma par preču un pakalpojumu nodokli] (2011. gada *Dz.U.*, Nr. 177., 1054. poz. ar grozījumiem; turpmāk tekstā – “PVN likums”) normas:

29.a pants

1. Ievērojot 2.–5. punktu, 30.a–30.c pantu, 32. pantu, 119. pantu, kā arī 120. panta 4. un 5. punktu, nodokļa bāze ir visa summa, kas veido atlīdzību, kura saņemta vai ir jāsaņem par pārdošanu piegādātājam vai pakalpojuma sniedzējam no pircēja, pakalpojuma saņēmēja vai no trešās personas, tostarp dotācijas, subsīdijas un citas līdzīga rakstura piemaksas, kas tieši ietekmē nodokļa maksātāja piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu cenu.

88. panta 3.a punkta 4. apakšpunkta b) punkts

Rēķini un muitas dokumenti nav uzskatāmi par pamatu priekšnodokļa atskaitīšanai un nodokļa starpības atlīdzināšanai vai priekšnodokļa atlīdzināšanai, ja izrakstītajos rēķinos, rēķinu labojumos vai muitas dokumentos ir norādītas summas, kas neatbilst patiesībai, ciktāl tie attiecas uz tām pozīcijām, par kurām ir norādītas patiesībai neatbilstošas summas.

II. Fakti.

1. P. [...] (turpmāk tekstā – “sabiedrība” vai “prasītāja”) 2014. gada ceturrtā ceturkšņa un 2015. gada pirmā ceturkšņa pārskatos iekļāva pievienotās vērtības nodokļa summas un neto summas, kas norādītas rēķinos, kurus tam izrakstījusi: W. [...] (W. [...]), 2014. gada 6. oktobris, Nr. [...], 2014. gada 28. novembris Nr. [...] un 2014. gada 31. decembris, Nr. [...], kā arī B. [...], kas vēlāk pārveidota par B. [...] (B.), 2014. gada 7. oktobris, Nr. [...] un 2014. gada 28. novembra Nr. [...], kuri dokumentē ieguldījuma natūrā veikšanu prasītājā sabiedrībā pret akcijām, kuras emitētas saistībā ar tās pamatkapitāla palielināšanu. Līgumos par nekustamā īpašuma nodošanu kā ieguldījumu natūrā (turpmāk tekstā – “līgumi par ieguldījumiem natūrā”) puses noteica, ka atlīdzība būs akciju emisijas cena. Tā rezultātā sabiedrība par atlīdzības summu uzskatīja akciju emisijas vērtību (t. i., veikto ieguldījumu natūrā vērtību), nevis to nominālvērtību (kas ir daudzkārt zemāka).

2. *Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego W.* [V. Pirmās nodokļu iestādes vadītājs] [...] (pirmās instances iestāde) ar 2017. gada 28. marta lēmumu noteica puses PVN saistības par 2014. gada ceturto ceturksni 54 291 674,00 PLN; uz nākamo taksācijas periodu pārnesamo pārmaksāta priekšnodokļa summu 0,00 PLN apmērā, kā arī noteica PVN saistības par 2015. gada pirmo ceturksni 34 352 011,00 PLN. Iestāde uzskatīja, ka aprakstīto darījumu gadījumā nodokļu bāze ir nosakāma pēc nominālvērtības, nevis to daudzkārt augstākās emisijas vērtības.

3. Pēc apelācijas sūdzības izskatīšanas *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w W.* (apelācijas iestāde) ar 2017. gada 30. jūnija lēmumu atstāja spēkā pirmās instances iestādes lēmumu.

3.1. Apelācijas iestāde konstatēja, ka ar 2014. gada 3. oktobra lēmumu Nr. 1/2014 P. [...] (kura vēlāk tika pārveidota par prasītāju) palielināja savu

pamatkapitālu, emitējot jaunas akcijas, kuras varēja iegādāties apmaiņā pret ieguldījumiem natūrā un papildu ieguldījumiem naudā.

Lai dokumentētu iepriekš minēto 2014. gada 3. oktobra līgumā uzskaitīto preču piegādi, 2014. gada 6. oktobrī W. [...] izrakstīja rēķinu Nr. [...] P. [...]. Apelācijas iestāde uzskatīja, ka atlīdzība, ko W. [...] faktiski saņēma par 2014. gada 3. oktobra līgumā uzskaitīto preču piegādi, bija P. [...] emitētās 4 767 "E" sērijas akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN. Šīs naudā izsakāmās atlīdzības summa brīdī, kad W. [...] iegādājās akcijas, bija 238 350,00 PLN (4 767 x 50,00). Iepriekš minētā summa ir bruto summa, kas nozīmē, ka ar nodokli apliekamā darījuma, kas ir dokumentēts ar rēķinu Nr. [...], nodokļa bāze bija 201 664,00 PLN, un nodokļa summa bija 36 686,00 PLN.

Apelācijas iestāde uzskatīja, ka rēķinā Nr. [...] norādītās summas, kas veido akciju emisijas vērtību, pilnībā neatbilda patiesībai un tādējādi nevarēja tikt uzskatītas par pamatu tam, lai puse varētu izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu saskaņā ar PVN likuma 86. panta 1. punktu.

Turklāt, pamatojoties uz 2014. gada 3. oktobrī ar prasītāju noslēgto līgumu, B. iegādājās 2 100 akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN, par emisijas cenu 35 287,19 PLN par vienu akciju. Lai dokumentētu šajā 2014. gada 3. oktobra līgumā uzskaitīto preču piegādi 2014. gada 7. oktobrī B. izrakstīja rēķinu Nr. [...] P. [...]. Iestāde uzskatīja, ka B. faktiski saņemtā atlīdzība par 2014. gada 3. oktobra līgumā norādīto preču piegādi bija 2 100 P. emitētās "E" sērijas akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN. Šīs naudā izsakāmās atlīdzības summa brīdī, kad B. iegādājās akcijas, bija 105 000,00 PLN (2 100 x 50,00). Minētā summa (proti, 105 000,00 PLN) ir bruto summa, kas nozīmē, ka rēķinā Nr. [...] norādītā ar nodokli apliekamā darījuma nodokļa bāze bija 90 804,32 PLN, un nodokļa summa bija 14 195,68 PLN.

Apelācijas iestāde uzskatīja, ka rēķinā Nr. [...] norādītās summas, kas veido akciju emisijas vērtību, pilnībā neatbilda patiesībai un tādējādi nebija uzskatāmas par pamatu tam, lai puse varētu izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu atbilstoši PVN likuma 86. panta 1. punktam.

3.2. Tāpat apelācijas iestāde konstatēja, ka prasītāja ar 2014. gada 28. novembra lēmumu Nr. 1/2014 palielināja pamatkapitālu, emitējot jaunas akcijas, kuras varēja iegādāties apmaiņā pret ieguldījumiem natūrā (mantiskiem ieguldījumiem). Arī šajā gadījumā, tāpat kā 2014. gada 3. oktobra lēmumā Nr. 1/2014, W. [...] un B. iegādājās akcijas apmaiņā pret ieguldījumiem natūrā (un papildu ieguldījumiem naudā).

W. [...] iegādājās 1164 akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN par emisijas cenu 35 287,19 PLN par katru akciju. B. [...] iegādājās 133 akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN par emisijas cenu 35 287,19 PLN par katru akciju.

Lai dokumentētu 2014. gada 28. novembra līgumā uzskaitīto preču piegādi, 2014. gada 28. novembrī W. [...] izrakstīja rēķinu Nr. [...] P. [...]. Apelācijas iestāde uzskatīja, ka atlīdzība, ko W. [...] faktiski saņēma par 2014. gada 28. novembra līgumā un rēķinā Nr. [...] norādīto preču piegādi, bija P. [...] emitētās 1 164 "F" sērijas akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN. Šīs naudā izsakāmās atlīdzības summa brīdī, kad W. [...] iegādājās akcijas, bija 58 200,00 PLN (1 164 x 50,00). Minētā summa (proti, 58 200,00 PLN) ir bruto summa, kas nozīmē, ka rēķinā Nr. [...] norādītā ar nodokli apliekamā darījuma nodokļa bāze bija 28 250,57 PLN, un nodokļa summa bija 6 497,63 PLN.

Apelācijas iestāde uzskatīja, ka rēķinā Nr. [...] norādītās summas pilnībā neatbilda patiesībai un tādējādi nebija uzskatāmas par pamatu tam, lai puse varētu izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu saskaņā ar PVN likuma 86. panta 1. punktu.

Lai dokumentētu 2014. gada 28. novembra līgumā uzskaitīto preču piegādi, 2014. gada 28. novembrī B. [...] izrakstīja rēķinu Nr. [...] P. [...]. Apelācijas iestāde uzskatīja, ka atlīdzība, ko B. [...] faktiski saņēma par 2014. gada 28. novembra līgumā un rēķinā Nr. [...] uzskaitīto preču piegādi, bija P. [...] emitētās 133 "F" sērijas akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN. Šīs naudā izsakāmās atlīdzības summa brīdī, kad B. [...] iegādājās akcijas, bija 6 650,00 PLN (133 x 50,00). Minētā summa (proti, 6 650,00 PLN) ir bruto summa, kas nozīmē, ka rēķinā Nr. [...] norādītā ar nodokli apliekamā darījuma nodokļa bāze bija 5 411,34 PLN, un nodokļa summa bija 1 238,66 PLN.

Apelācijas iestāde uzskatīja, ka rēķinā Nr. [...] norādītās summas pilnībā neatbilda patiesībai un tādējādi nebija uzskatāmas par pamatu tam, lai puse varētu izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu saskaņā ar PVN likuma 86. panta 1. punktu.

3.3. Saskaņā ar 2014. gada 29. decembra lēmumu Nr. 1/2014 P. [...] palielināja pamatkapitālu, emitējot jaunas akcijas, kuras varēja iegādāties apmaiņā pret ieguldījumiem natūrā (mantiskiem ieguldījumiem).

Lai dokumentētu 2014. gada 29. decembra līgumā uzskaitīto preču piegādi, 2014. gada 31. decembrī W. [...] izrakstīja rēķinu Nr. [...] P. [...]. Apelācijas iestāde uzskatīja, ka atlīdzība, ko W. [...] faktiski saņēma par 2014. gada 29. decembra līgumā un rēķinā Nr. [...] uzskaitīto preču piegādi, bija P. [...] emitētās 7 745 "G" sērijas akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 50,00 PLN. Šīs naudā izsakāmās atlīdzības summa brīdī, kad W. [...] iegādājās akcijas, bija 387 250,00 PLN (7 745 x 50,00). Minētā summa (proti, 387 250,00 PLN) ir bruto summa, kas nozīmē, ka rēķinā Nr. [...] norādīto ar nodokli apliekamo darījumu nodokļa bāze bija 320 362,48 PLN, un nodokļa summa bija 66 887,52 PLN.

Nodokļu administrācijas iestādes direktors uzskatīja, ka rēķinā Nr. [...] norādītās summas pilnībā neatbilda patiesībai un tādējādi nebija uzskatāmas par pamatu tam, lai puse varētu izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu saskaņā ar PVN likuma 86. panta 1. punktu.

3.4. Apelācijas iestādes ieskatā lietas, uz kurām attiecas līgumi, kas noslēgti starp W. [...] un B., no vienas puses, un sabiedrību, no otras puses, atbilst likumā noteiktajai preču definīcijai, un to piegāde, ko veic iepriekš minētie uzņēmumi, bija preču piegāde par atlīdzību PVN likuma izpratnē. Atlīdzība, ko saņēma W. [...] un B. (apmaiņā pret ieguldījumu natūrā un papildu ieguldījumiem naudā), bija P. [...] emitētās akcijas. Atlīdzībai, ko W. [...] un B. saņēma apmaiņā pret izpildījumu, proti, ieguldījumu natūrā P. [...], ir noteikta vērtība, ko var izteikt naudas vienībām līdzvērtīgā formā. Apelācijas iestāde uzskata, ka atlīdzība, ko W. [...] un B. saņēma apmaiņā pret ieguldījumu natūrā, ir akciju (bruto) nominālvērtības ekvivalents.

4. Prasītāja cēla prasību pirmās instances tiesā un šī tiesa prasību noraidīja. Pirmās instances tiesa, jo īpaši atsaucoties uz PVN likuma 29.a panta 1. punktu un 88. panta 3.a punkta 4. apakšpunkta b) punktu, uzskatīja, ka atlīdzība subjektam, kurš veic ieguldījumu natūrā sabiedrībā, kas nav uzņēmums vai uzņēmuma organizēta daļa, ir to akciju nominālvērtība, kas saņemtas no sabiedrības, kura saņēma ieguldījumu natūrā.

5. Šai tiesas nostājai nepiekrita prasītāja, kura iesniedza kasācijas sūdzību, cita starpā apgalvojot, ka esot pārkāpts:

- PVN likuma 29.a pants, kļūdaini interpretējot to tādējādi, ka ar rēķiniem dokumentētā ieguldījuma natūrā darījuma nodokļa bāze ir nosakāma, pamatojoties uz akciju nominālvērtību, lai gan saskaņā ar šīs tiesību normas pareizu interpretāciju nodokļa bāze par ieguldījumu natūrā bija nosakāma, pamatojoties uz akciju emisijas cenu, no kuras atskaitīta B. un W. veiktā ieguldījuma natūrā sabiedrībā vērtība;

- PVN likuma 88. panta 3.a punkta 4. apakšpunkta b) punkts, nepareizi interpretējot to tādējādi, ka rēķinos, ar kuriem dokumentēts ieguldījums natūrā, norādītā priekšnodokļa summa daļēji ir summa, kas neatbilst patiesībai, lai gan saskaņā ar šīs normas pareizu interpretāciju šajā rēķinā norādītā summa ir summa, kas pilnībā atbilda patiesībai, kā rezultātā nebija pamata atzīt, ka sabiedrībai nebija tiesību atskaitīt no maksājamā nodokļa no rēķiniem izrietošo priekšnodokli, kura summa pārsniedza summu 125 505 PLN.

III. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums.

1. Aplūkojamā lietā strīda būtība ir par to, vai konstatētajā faktiskajā situācijā nodokļa bāze ir akciju, kuras iegādājas par ieguldījumu natūrā sabiedrībā, nominālvērtība vai emisijas vērtība.

Iestāžu un pirmās instances tiesas ieskatā ieguldījuma natūrā darījuma nodokļa bāze ir nosakāma, pamatojoties uz akciju nominālvērtību. Turpretī saskaņā ar prasītājas viedokli ieguldījuma natūrā darījuma nodokļa bāze ir nosakāma, pamatojoties uz akciju emisijas vērtību, no kuras atskaitīta sabiedrībā veiktā ieguldījuma naudā vērtība.

2. Saskaņā ar pirmo no norādītajiem uzskatiem ieguldījuma natūrā (mantiska ieguldījuma) sabiedrībā nodokļa bāze ir akciju nominālvērtības summa, kas veido maksājamo summu (*Naczelny Sąd Administracyjny* [Augstākās administratīvās tiesas] (turpmāk tekstā – “NSA”) 2014. gada 31. marta lēmums lietā Nr. I FPS 6/13).

Otrais uzskats ir pamatots ar to, ka gadījumā, ja ieguldījums natūrā tiek veikts apmaiņā pret sabiedrības akcijām, atlīdzību veido šīs sabiedrības akcijas. To skaits un tādējādi arī vērtība būs atkarīga no pušu gribas šajā ziņā. Akciju skaits – ņemot vērā, ka tās var būt akcijas ne tikai ar nominālvērtību, bet arī ar emisijas cenu –, var būt atkarīgs no pušu vienošanās šajā jautājumā. Tādējādi tā var būt akciju nominālvērtība vai emisijas vērtība (NSA 2017. gada 22. marta spriedums lietā Nr. 1322/15).

Tādējādi nav šaubu, ka tad, kad sabiedrībā tiek veikts ieguldījums natūrā, nodokļa bāze PVN likuma 29.a panta 1. punkta izpratnē ir “visa summa, kas veido atlīdzību”, taču tā nebūs ieguldījuma natūrā tirgus vērtība, bet gan apmaiņā pret šo ieguldījumu saņemto tiesību un pienākumu kopums, kas atbilst šī ieguldījuma vērtībai. Savienības un valsts tiesību aktu noteikumos nav atsauces uz preču un pakalpojumu tirgus vērtību (NSA 2017. gada 27. augusta spriedums lietā Nr. I FSK 2326/15 un NSA 2014. gada 3. jūlija spriedums lietā Nr. I FSK 225/13).

Akciju nominālvērtība nosaka sabiedrības dalībnieku (akcionāru) mantisko un nemantisko tiesību un pienākumu apjomu. Tas ir tāpēc, ka apmaiņā pret ieguldījumiem, kas veikti sabiedrībā, dalībnieki saņem pamatkapitāla daļas (akcijas). Akciju kapitāls tiešā nozīmē ir apzīmēts ar skaitli, kas ierakstīts sabiedrības bilances pasīvu pusē, proti, tā ir formāla vērtība, kas ir sabiedrības akciju summa.

Akciju emisijas vērtība ir vērtība, kas tiek pieņemta, emitējot akcijas, un šī vērtība var būt vienāda ar nominālvērtību, bet var to arī pārsniegt. Akciju nominālvērtība var atšķirties no tirgus un bilances vērtības. Tirgus vērtība ir vērtība, ko var iegūt tirgū, pārdodot akcijas. To nosaka ne tikai sabiedrības aktīvi, bet arī citi elementi, piemēram, sabiedrības klienti, atrašanās vieta, nemateriālā vērtība (*goodwill*), tātad – faktiskais stāvoklis.

Kopumā var izdarīt šādus secinājumus. Pirmkārt, ieguldījuma natūrā gadījumā nodokļa bāze nevar būt ieguldījuma natūrā priekšmeta tirgus vērtība. Otrkārt, ja ieguldījums natūrā tiek veikts apmaiņā pret sabiedrības akcijām, atlīdzību veido šīs sabiedrības akcijas. Tomēr ir radušās šaubas par to, vai šo akciju vērtība un vienlaikus arī nodokļa bāze būtu jānosaka, pamatojoties uz akciju nominālvērtību vai akciju emisijas vērtību, ja līguma puses ir noteikušas maksājumu šādā veidā.

3. Eiropas Savienības Tiesa (Tiesa) nav tieši aplūkojusi jautājumu, par kuru ir šaubas. Iesniedzējtiesai nav zināmi nolēmumi, kuros būtu aplūkots jautājums par to, vai – veicot ieguldījumu natūrā sabiedrībā – nodokļa bāze ir apmaiņā pret ieguldījumu natūrā iegādāto akciju nominālvērtība vai to emisijas vērtība, ja tāda

līguma puses, kura priekšmets ir ieguldījums natūrā, ir šādi noteikušas atlīdzības summu. Savā judikatūrā EST ir paudusi viedokli, ka nodokļa bāze nevar būt preču vai pakalpojumu tirgus vērtība (Tiesas spriedums, 2012. gada 19. decembris. *O. B. E.*, C-549/11, EU:C:2012:832).

4. Attiecinot šos apsvērumus uz izskatāmo lietu, jāatzīmē, ka, lai gan pārsūdzētajā lēmumā un pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumā ir plaši aprakstītas attiecības starp sabiedrībām, kas veica ieguldījumus natūrā, un prasītāju, ne iestādes, ne pirmās instances tiesa neapšaubīja sabiedrības norādīto to akciju nominālvērtību un emisijas vērtību, kuras tā ir nodevusi pret ieguldījumu natūrā.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, iesniedzējtiesa secina, ka Tiesas judikatūra nesniedz atbildi uz jautājumu, vai gadījumā, kad sabiedrības akcijas tiek iegādātas par ieguldījumu natūrā šajā sabiedrībā, šī darījuma nodokļa bāze ir nosakāma, pamatojoties uz akciju nominālvērtību vai šo akciju emisijas vērtību, ja līguma puses ir noteikušas atlīdzības apmēru šādā veidā. No minētā Tiesas sprieduma nepārprotami izriet, ka ieguldījuma natūrā nodokļa bāze nevar būt ieguldījuma natūrā tirgus vērtība, kas tomēr tieši neattiecas uz strīdīgo jautājumu aplūkojamajā lietā.

Ir arī jāuzsver, ka iesniedzējtiesas šaubas par to, kā tika noteikta nodokļa bāze, izriet no tā, ka akciju nominālvērtība, ko iestādes, kas izskata šo lietu, pieņēma par nodokļa bāzi, šai sabiedrībai iegūstot ieguldījumu natūrā, ir krasi nesamērīga ar ieguldījuma natūrā priekšmeta (nekustamā īpašuma) vērtību. Saskatot šo nelīdzsvarotību, līgumā par ieguldījumu natūrā puses vienojās, ka atlīdzība par ieguldījumu natūrā būs sabiedrības akcijas pēc to emisijas vērtības, tādējādi padarot darījumu līdzvērtīgu.

IV. Nolēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu juridiskais pamats.

Ņemot vērā šaubas, kas – pamatojoties uz iepriekš minētajām Direktīvas 2006/112 normām –, rodas attiecībā uz nodokļa bāzes noteikšanu, ja sabiedrības akcijas tiek iegādātas par ieguldījumu natūrā tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, *Naczelny Sąd Administracyjny* uzskatīja, ka tai Tiesai ir jāuzdod prejudiciāls jautājums saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 276. panta trešo daļu.

V. Tiesvedības apturēšana

[..]

[paraksti]